

جمعه بیستم آذر ۱۳۸۸ - یازدهم دسامبر ۲۰۰۹

اعتراض گروه سازمان های حقوق بشری در آسیا و اقیانوسیه به بازداشت اعضای سازمان دانش آموختگان ادوار تحکیم وحدت

اتحاد سازمان های حقوق بشری در منطقه آسیا و اقیانوسیه برای اجرای قانون در مورد اعضای

بازداشت شده ادوار

۱۹ آذرماه ۱۳۸۸ - فرورم آسیا اقیانوسیه به همراه سایر سازمان های حقوق بشر از کشورهای هندوستان، اندونزی، بنگلادش، مغولستان، تایوان و ژاپن طی نامه اعتراضی به آیت الله آملی لاریجانی؛ رئیس قوه قضائیه نگرانی خود را در باره آزار و اذیت اعضای سازمان دانش آموختگان ایران (ادوار تحکیم وحدت) ابراز داشتند. در ماه های اخیر بسیاری از اعضای سازمان دانش آموختگان ادوار بخاطر اعتقاداتشان، خودسرانه بازداشت، محاکمه و محکوم شده اند.

این گروه از سازمان های حقوق بشر که اعضای شبکه سازمان های غیر دولتی ناظر بر نهادهای ملی حقوق بشر در منطقه آسیا (آئی) هستند، از قوه قضائیه خواستند که پرونده این افراد مورد بررسی قرار بگیرد چرا که از نظر قوانین بین المللی حقوق اعضای این سازمان نقض شده است. آنها "نگرانی عمیق" خود را در باره "آزار و اذیت نظام مند اعضای ادوار تحکیم از خرداد ماه امسال تاکنون" ابراز کردند. ترجمه فارسی نامه این سازمان های حقوق بشری به این شرح است:

نامه سرگشاده به آیت الله آملی لاریجانی

رئیس قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران

در مورد آزار و اذیت سازمان دانش آموختگان ادوار تحکیم وحدت

مقام محترم،

ما سازمان های حقوق بشری مستقل امضاء کننده این نامه در منطقه آسیا بعنوان اعضای شبکه سازمان های غیر دولتی حقوق بشر ناظر بر نهادهای ملی حقوق بشر (آئی) در اعتراض به مجموعه بازداشت ها، دستگیری ها و احکام صادره شده علیه اعضای سازمان معتبر دانش آموختگان ایران (ادوار تحکیم وحدت) به شما نامه می نویسیم.

سازمان دانش آموختگان ادوار در منطقه آسیا بعنوان گروهی از شهروندان ایرانی شناخته شده است که متعهد به بهبود وضع مردم ایران و ارتقاء و حفاظت حقوق بشر مردم به روش های مسالمت آمیز و غیر خشونت آمیز است. ما بر این باور هستیم که هیچ مستندی برای محاکمه اعضای ادوار تحکیم وحدت وجود ندارد و علاوه بر آن حتی در دادگاه هایی که تعدادی از اعضای این سازمان محاکمه و محکوم شده اند، هیچ سندی ارائه نشده است. از اینرو طبق قوانین ایران و قوانین بین المللی، بازداشت و محاکمه اعضای دانش آموختگان ادوار دارای منشاء سیاسی است.

ما عمیقاً نگران سرکوب نظام مند اعضای سازمان دانش آموختگان ادوار هستیم که از خرداد ماه سال جاری بدنبال انتخابات مناقشه آمیز ریاست جمهوری به جریان افتاده است. ما بطور خاص توجه شما را به موارد ذیل جلب می کنیم:

احمد زیدآبادی؛ دبیر کل سازمان دانش آموختگان ادوار، و عبدالله مومنی؛ سخنگوی این سازمان در خرداد ماه بازداشت و در زندان هستند و طبق گزارش های رسیده برای اعترافات جعلی تحت فشارهای شدید و خشونت های جسمی هستند.

احمد زید آبادی دوره طولانی را در سلول انفرادی گذرانده است. طبق گزارش های رسیده، علیرغم اینکه قاضی دستور آزادی به قید وثیقه صادر کرد و وثیقه توسط خانواده زیدآبادی تودیع شد، مسئولین زندان از آزادی او خودداری کردند. نامه قاضی برای آزادی وی، سه بار به زندان فرستاده شد و دکتر محمد شریف؛ وکیل احمد زیدآبادی در مصاحبه ای با ایلنا تأیید کرد که وثیقه مورد نظر رسماً به ثبت رسیده، اما این موضوع توسط دادگستری تهران تکذیب شد. دکتر شریف اعلام کرد که اتهام "تجمع و تبانی علیه رژیم" در دادگاه ثابت نشد و تنها اسنادی که در تأیید این اتهام به دادگاه ارائه شد مقالات چاپ شده زیدآبادی بود. به گفته همسر زیدآبادی، وضعیت سلامتی وی بشدت وخیم و در خطر است. سرانجام، دادگاه مجازات بسیار سنگین ۶ سال زندان و ۵ سال تبعید و منع از فعالیت های سیاسی برای تمام عمر برای وی صادر کرد.

عبدالله مومنی به هشت سال زندان؛ شش سال بخاطر ادعای شرکت در تظاهرات پس از ۲۲ خرداد و دو سال برای فعالیت های قبلی وی به اتهام به خطر انداختن امنیت ملی، محکوم شد. مومنی از دسترسی به وکیل محروم بوده و حکم را در زندان دریافت کرده است. در حالیکه مقامات قضایی ادعا می کنند که مومنی از پذیرفتن وکیل سرباز زده است، این باور وجود دارد که وی به این امر وادار شده است. مومنی به حکم صادره اعتراض کرده است. مومنی دچار بیماری های قلبی و کلیوی است.

حسن اسدی زیدآبادی؛ مدافع سرشناس و موثر حقوق بشر و عضو شورای مرکزی دانش آموختگان ادوار، طبق احضاریه دادگاه انقلاب در روز ۱۲ آبان ماه در ساعت ۸ و نیم در منزل خود در تهران بازداشت و به اوین منتقل شد. اسدی روزنامه نگار و فعال سرشناس حقوق بشر و سخنگوی کمیته پیگیری بازداشت های خودسرانه و مسئول کمیته حقوق بشر سازمان ادوار است.

در حالی که اسدی بارها به مناسبت های مختلف احضار شده بود، اما در رابطه با جریان ناآرامی های اخیر بازداشت نشده بود. بنظر می رسد که بازداشت اسدی تلاشی بود برای سرکوب اعتراضات سیاسی در روز ۱۳ آبان در سالگرد خاص سنتی در ایران و جنبش دانش آموزان در سال ۱۳۵۷ اسدی زیدآبادی در سلول انفرادی به اندازه یک متر در دو متر زندانی است و هیچ اطلاعات روشنی در باره اتهامات وارده علیه او منتشر نشده است. محمد صادقی؛ عضو دیگر سازمان ادوار تحکیم وحدت در روز ۱۲ آبان ماه بازداشت شد و تا مدتها از ملاقات با خانواده محروم بود. حجت شریفی و همسر او؛ نفیسه زارع کهن در روز ۱۳ آبان ماه بازداشت شدند و در اوین بسر می برند. موسی ساکت؛ مسئول شاخه آذربایجان در تبریز نیز برای مدتی بدون هیچگونه اطلاعاتی در مورد پرونده او، بازداشت و سرانجام آزاد شد.

سایر اعضای سازمان دانش آموختگان ادوار نیز مورد آزار و اذیت قرار دارند. سلمان سیما؛ عضو کمیته سیاسی ادوار و دانشجوی دانشگاه آزاد در روز ۲۳ آبان ماه توسط مامورینی که در مقابل خانه او کمین کرده بودند، بازداشت شد. مامورین پس از بازداشت او، برای تفتیش به منزل او رفته و وسایل شخصی از جمله کامپیوتر او را مصادره کردند و با خود بردند. طبق احضاریه دستگیری، سلمان سیما باید به بند ۲۰۹ زندان اوین تحت مدیریت وزارت اطلاعات منتقل می شد، و مامورین به خانواده او گفتند که برای پیگیری پرونده سلمان به شعبه سه دادگاه انقلاب مراجعه کنند. سلمان سیما قبلاً در تیرماه ۱۳۸۷ بازداشت و به مدت ۴۰ روز در بند ۲۰۹ زندانی بود.

کوهزاد اسماعیلی؛ مسئول سازمان دانش آموختگان ادوار در گیلان، در روز ۱۳ آبان بازداشت و در روز ۲۳ آبان به قید وثیقه آزاد شد اما دو روز بعد مجدداً برای اجرای حکم ۴ ماه زندان بازداشت شد.

مقام محترم،

ما از توجه شما و دستور تحقیق در مورد پرونده این افرادی که همه موارد فاش شده در آنها نمونه آشکار آزار و اذیت اعضای این سازمان است،

ای از زندگی شخصی، اجتماعی و سیاسی آنها از تعرض و آسیب در امان نمانده است. بویژه موج سرکوب مردم بدنبال اعتراض مسالمت آمیز به نتایج انتخابات ریاست جمهوری نشان از گستردگی و بیرحمی ماشین سرکوب رژیم دارد که دهها کشته، دستگیری های وسیع، محکومیت های فراوان به زندان، شکنجه و تجاوز و ... را بدنبال داشته است.

برای ارزیابی و رسیدگی به وضعیت حقوق بشر وجود مکانیزمهای نظارتی از اهمیت ویژه و تعیین کننده ای برخوردارند. ولی در ایران امکان پیگیری و نظارت بر موارد نقض حقوق بشر برای سازمانها و فعالین حقوق بشر ایرانی غیر ممکن گردیده است. چرا که فعالین حقوق بشر خود به شکلهای مختلفی نیز تحت فشار و سرکوب و پیگرد قرار دارند. برای مثال فعالیت کانون دفاع از حقوق بشر در ایران ممنوع گردیده و شیرین عبادی امکان پیگیری کار خود را در ایران از دست داده و به شکل های مختلف تحت فشار و تهدید است و در خارج از کشور بسر می برد؛ محمد صادق کبودوند، از سازمان حقوق بشر کردستان و جعفر (شاهین) اقدامی، فرزاد کمانگر (محکوم به اعدام)، رسول بدایق، میلاد فدایی، مهدیه گلرو و جواد علیزاده از مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران در زندان بسر می برند؛ از علی بی کس، عضو کمیته دفاع از زندانیان سیاسی، بعد از دستگیری در ماههای گذشته هیچ گونه اطلاعی در دست نیست و نیز بازداشت اخیر سعید کلانکی و سعید جلالی فر از کمیته گزارشگران حقوق بشر و موارد بیشمار دیگر از حبس و سرکوب و ممنوعیت نهادها و فعالان حقوق بشر، همگی دلالت بر از دست رفتن کامل نقش نهادها و فعالان حقوق بشر در ایران دارند.

بدین ترتیب با توجه به نقض گسترده، مستمر و برنامه ریزی شده حقوق بشر در ایران و عدم امکان نظارت بر وضعیت حقوق بشر از طرف نهادهای داخل کشور؛ ما بعنوان جمعی از گروههای فعال حقوق بشر ایرانی از کمیسیون عالی حقوق بشر سازمان ملل و نهادهای بین المللی مدافع حقوق بشر تقاضا می کنیم، در امتداد محکومیت رژیم در مجمع عمومی سازمان ملل، امکان تشکیل یک هیئت بین المللی و غیر دولتی برای اعزام به ایران جهت نظارت بر وضعیت حقوق بشر در ایران را فراهم کنند. تا بدین طریق و با بسیج و فشار افکار عمومی بین المللی امکانی جهت مهار سرکوب افسار گسیخته رژیم و نقض حقوق بشر در ایران فراهم گردد.

۱۹ آذر برابر ۱۳۸۸ با ۱۰ دسامبر ۲۰۰۹

سازمان حقوق بشر کردستان

فعالین ایرانی دفاع از حقوق بشر در اروپا و امریکای شمالی

کمیته دفاع از زندانیان سیاسی

کمیته گزارشگران حقوق بشر

فراخوان گروهی از مخالفان اعدام: ایران را از اعدام ها نجات دهید!

فراخوان برای نجات جان زینب جلالیان و ۱۸ زندانی سیاسی دیگر محکوم به اعدام گروهی از مخالفان اعدام در ایران کارزار جهانی را آغاز کرده اند تا بتوانند جان ۱۹ زندانی سیاسی محکوم به مرگ در ایران را نجات دهند. چهارده تن از فعالین سیاسی و مدنی در کردستان و پنج تن از معترضان به نتایج انتخابات در تهران در دادگاه های حکومت کودتا محکوم به مرگ شده اند. این فراخوان به امضای پاره ای از آزادی خواهان برجسته ی جهان از جمله نوام چامسکی رسیده است. برای اطلاعات بیشتر و امضای این فراخوان می توان به آدرس وبلاگی که در انتهای این متن آمده است مراجعه کرد.

فراخوان برای عزیزانی که در راهرو مرگ در ایران هستند

دگر روز

آنگاه که خیر آمد

به همه روستا قول دادم

و به جهان وعده

که نخواهم گذاشت که فاجعه روی دهد

خواهرم در راهرو مرگ است

بعد از تقلب در انتخابات ریاست جمهوری خرداد ۱۳۸۸، رژیم ایران بدتر از هر نیروی اشغالگری با مردم رفتار می کند. هر صدای مخالف را از طریق ارباب، زندان، شکنجه، تجاوز به عنف و کشتار خیابانی خاموش می سازد. در حال حاضر ما شاهد آغاز موج جدیدی از اعدام ها هستیم که یادآور دهه شصت و آنچه که بر اپوزیسیون ایرانی در آن سالها گذشت، می باشد. در تاریخ ۲۰ آبان، احسان فتاحیان به دار آویخته شد. مجازات اولیه وی که ده سال حبس بود، در دادگاه تجدید نظر به مجازات اعدام تبدیل شد. چنین عملی حتی با قوانین حاکم بر سیستم قضایی ایران نیز مغایرت دارد.

رژیم ایران کماکان به افزودن به لیست سرنشینان راهرو مرگ ادامه داده است. آخرین قربانی یک زن فعال سیاسی کرد بنام زینب جلالیان است. جمهوری اسلامی در حال حاضر ۱۹ تن از زندانیان را در لیست راهرو مرگ دارد. این خود بازتاب کاملی است از وحشت افکنی در میان مردم با همه گوناگونی های قومی، مذهبی و وابستگی های سیاسی. این لیست اعدام شامل ۱۴ زندانی گرد، ۴ متهم به وابستگی به گروه های سلطنت طلب و یک عضو سازمان مجاهدین خلق است. "محاربه با خدا" وجه مشترک این متهمین از نظر این رژیم است.

ما امضاکنندگان زیر مصرانه از تمامی مردم دنیا و حکومت هایشان در خواست می کنیم که در دفاع از این افراد بی گناه و افشا کردن این احکام فریاد خود را بلند کنند.

مصرانه تقاضا داریم که کمیته های محلی با مشارکت سازمان های زنان یک کارزار تمام عیار برای آگاه سازی افکار عمومی و حداکثر واکنش در مقابل اعدام قریب الوقوع زینب جلالیان براه اندازند.

مصرانه از تمام کسانی که در مسئولیتهای حکومتی در هر سطحی هستند اعم از اعضای دولت، نمایندگان مجلس و سایر مقامات منتخب تقاضا داریم تا سکوت خود را شکسته و احکام اعدام در ایران را محکوم کنند.

ما از گروه های فرهنگی، هنری، ورزشی، علمی، دانشگاهی و فعالین حقوق بشر تقاضا داریم تا به فراخوان ما پیوسته و به گسترش بُرد و پژواک آن یاری دهند.

از شما تقاضا داریم تا طومارمان، ایران را از اعدام ها نجات دهیم، که در آن از شورای امنیت سازمان ملل برای رای دادن به یک قطعنامه علیه این سری اعدام ها در ایران درخواست می شود، را امضا کرده و در انتشار هرچه گسترده تر آن مارا یاری کنید.

لطفاً برای نجات جان خواهرمان زینب و سایر قربانیان "راهروی شرم" مارا یاری کنید. ما نمیتوانیم، بار دیگر، نگاهمان را ازین جنایات بر گردانیم و اجازه دهیم که به وقوع پیوندد.

امضاکنندگان غیر ایرانی

۱. هنا براون (فعال نهضت صلح، لندن) ۲. نوام چامسکی (فیلسوف، زبان شناس، ماساچوست) ۳. ایرن گاندزیر (مورخ، بوستون) ۴. ماجا جانویچ (مورخ، روزنامه نگار، بلگراد) ۵. تتی کنراکس (فعال حقوق بشر، مونیخ) ۶. جنیفر لانجر (شاعر، فعال حقوق بشر، لندن) ۷. فابین پاتریگو (کارگردان و تولید کننده، پاریس) ۸. پترا پلوتز (فعال حقوق بشر، مونیخ) ۹. اولی و. ساندن (فعال حقوق بشر، مونیخ) ۱۰. هوارد زین (مورخ، بوستون) سازمان های غیر دولتی ۱۱. اوپن آسیا، بنیاد آرمان شهر ۱۲. آزادی ایران امضاکنندگان ایرانی ۱۳. آبتین آینه (شاعر) ۱۴. هیوا احمدی (فعال سیاسی) ۱۵.

زاری اسپارام (زندانی سیاسی پیشین، فعال سیاسی) ۱۶. شینم اسدالهی (مدیر رادیو، اوتوا) جواد اسدیان (شاعر و نویسنده) ۱۷. زویا اسکندریان (فعال جنبش زنان) ۱۸. مرجان افتخاری (فعال جنبش زنان، سویس) ۱۹. مریم افشاری (فعال سیاسی، روزنامه نگار، گوتنبرگ) ۲۰. نسرین الماسی (روزنامه نگار، کانادا) ۲۱. هادی امینیان (زندانی سیاسی پیشین) ۲۲. محمد ایزدی (فعال سیاسی) ۲۳. سولماز ایکدر (فعال سیاسی) ۲۴. افشین بابازاده (شاعر، لندن) ۲۵. منیره برادران (زندانی سیاسی پیشین، فعال حقوق بشر) ۲۶. شهناز بیات (فعال حقوق بشر، آلمان) ۲۷. ژرژ بوگوسیان (فعال حقوق بشر، کانادا) ۲۸. مهشید پگاهی (فعال حقوق زنان، آلمان) ۲۹. نصیر پیروتی (فعال سیاسی) ۳۰. زینب پیغمبرزاده (روزنامه نویس و فعال حقوق زنان) ۳۱. معتمد تاتاهی (فعال سیاسی) ۳۲. نیره توحیدی (فعال سیاسی) ۳۳. مژگان ثروتی (جامعه شناس، نویسنده و پژوهشگر، مونستر) ۳۴. محمد جلالی چیمه - م. سهر (شاعر) ۳۵. گیسو جهانگیری (بنیانگذار و مدیر "اوپن آسیا"، پاریس/کابل) ۳۶. رحمان جوانمردی (فعال حقوق بشر) ۳۷. لاله حسین پور (نویسنده) ۳۸. مریم حسین خواه (فعال سیاسی) ۳۹. ناصر حیثی (نویسنده، استکلم) ۴۰. طاهر خالدی (فعال سیاسی) ۴۱. جان خاندراش (فعال سیاسی) ۴۲. ایاز خون سیاوشان (نویسنده و روزنامه نگار، برکن) ۴۳. خالد خیاطی (فعال سیاسی) ۴۴. مهشید راستی (فعال حقوق بشر، استکلم) ۴۵. مریم رحمانی (فعال حقوق بشر) ۴۶. آزاد رستمی (فعال سیاسی) ۴۷. سامان رسول پور (فعال سیاسی) ۴۸. حسن زرهی (روزنامه نویس، کانادا) ۴۹. جلال زنبور (فعال سیاسی) ۵۰. شکوفه ساخی (زندانی سیاسی پیشین) ۵۱. مجتبی سمعی زاده (فعال حقوق بشر) ۵۲. ایدا سعادت (فعال حقوق زنان) ۵۳. بهروز سوکایی (فعال سیاسی) ۵۴. ایاز سیاوشان (فعال سیاسی) ۵۵. روحی شافعی (جامعه شناس، فعال حقوق بشر) ۵۶. گلناله شرفکندی (فعال سیاسی) ۵۷. شهلا شفیق (نویسنده، پاریس) ۵۸. شهاب الدین شیخی (عکاس و فعال سیاسی) ۵۹. زهره شیشه (زندانی سیاسی پیشین، فعال حقوق بشر) ۶۰. فائزه صالحی (فعال حقوق زنان، استکلم) ۶۱. فرح طاهری (روزنامه نویس، کانادا) ۶۲. شیرین طبیب زاده (ادیتور، فعال سیاسی) ۶۳. مریم عظیمی (فعال حقوق زنان، آلمان) ۶۴. مین علم الهدی (فعال سیاسی) ۶۵. کاظم علمداری (شاعر و نویسنده) ۶۶. محمد فتاح نیا (شاعر و مترجم) ۶۷. فرشته فراهانی (فعال سیاسی) ۶۸. ایدا فجر (بلاگر، فعال سیاسی) ۶۹. ایرج قهرمانلو (پزشک، فعال حقوق بشر) ۷۰. منیره کاظمی (فعال حقوق زنان، فرنگفورت) ۷۱. علی کلایی (فعال حقوق بشر) ۷۲. شهرزاد گارسچی (فعال سیاسی) ۷۳. ژیل گلابنار (فعال حقوق زنان) ۷۴. کوهیار گوردزی (فعال سیاسی) ۷۵. ستار لقای (نویسنده و روزنامه نگار) ۷۶. سوسن محمدخانی غیاثوند (فعال سیاسی) ۷۷. فیروزه محمودی (همانگ کننده سراسری گروه حقوق بشر، سانفرانسیسکو) ۷۸. شهرزاد مجاب (استاد دانشگاه تورنتو) ۷۹. مهرداد مشایخی (فعال سیاسی) ۸۰. ایرج مصداقی (زندانی سیاسی پیشین، پژوهشگر) ۸۱. خدیجه مقدم (فعال سیاسی) ۸۲. ناهید مکرری (فعال حقوق زنان) ۸۳. سیروس ملکوتی (رئیس هنرمندان بدون مرز، لندن) ۸۴. بهزاد مهرانی (بلاگر و فعال سیاسی) ۸۵. فیروزه مهاجر (نویسنده و استاد دانشگاه) ۸۶. اکرم موسوی (زندانی سیاسی پیشین، فعال حقوق زنان) ۸۷. ابراهیم مهتری (فعال سیاسی) ۸۸. کیوان مهجور (نقاش، کانادا) ۸۹. شکوه میرزادگی (نویسنده و روزنامه نگار) ۹۰. کاویان میلانی (فعال حقوق بشر، وین) ۹۱. حسن نایب هاشم (فعال حقوق بشر، وین) ۹۲. مجید نفیسی (شاعر) ۹۳. شهین نوایی (فعال حقوق زنان، برلین) ۹۴. مریم نوری (زندانی سیاسی پیشین، کلن) ۹۵. عباس ولی (استاد دانشگاه، جامعه شناس، استانبول) ۹۶. آویده هاشمی (فعال حقوق بشر، پاریس) ۹۷. پرویز هدایی (زندانی سیاسی پیشین، فعال حقوق بشر) ۹۸. رضا هیوا (شاعر، پاریس) ۹۹. بیتا یاری (فعال سیاسی)

آخرین لیست امضاها، تصحیح ها و ترجمه فراخوان به دیگر زبانها بمرور در بلاگ زیر گذاشته خواهند شد.
<http://save-iran-from-executions.blogspot.com>

نامه تعدادی از روزنامه نگاران ایرانی به بان کی مون

تعدادی از روزنامه نگاران ایرانی در نامه ای سرگشاده به دبیرکل سازمان ملل متحد، نسبت به وضعیت همکارانشان در داخل ایران ابراز نگرانی کرده اند.

امضاءکنندگان این نامه که به مناسبت روز جهانی حقوق بشر در دهم دسامبر تهیه شده است، خواستار "تحت نظارت قرار گرفتن و محترم شمرده شدن آزادی مطبوعات در ایران و آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان فکری، به خصوص روزنامه نگاران" شده اند. متن کامل این نامه به شرح زیر است:

"ما روزنامه نگاران امضا کننده ذیل این نامه، عمیقاً نگران سرنوشت جامعه روزنامه نگاران ایران هستیم. حکومت تهران از مدت ها قبل و خصوصاً از زمان برگزاری انتخابات خرداد ۱۳۸۸، آزادی مطبوعات و تجمعات را سرکوب کرده است. در سال ۲۰۰۸، بیش از ۴۰۰ نفر، نویسنده، روزنامه نگار و خبرنگار، بر اثر فشار سنگین کشور را ترک کرده اند.

بر اساس گزارش منتشر شده در روزنامه نیویورک تایمز تاریخ ۲۰ مهر ۱۳۸۸، اخیراً نزدیک به ۲۰۰۰ روزنامه نگار شغل خود را از دست داده اند. سازمان گزارشگران بدون مرز در پاریس گزارش کرده است تعداد روزنامه نگارانی که در سال گذشته از ایران خارج شده اند نسبت به عده ای که در خلال سال های اول پس از انقلاب سال ۱۳۵۷ از کشور گریخته اند، بیشتر بوده است.

در همان حالی که این روزنامه نگاران امکانات اولیه زندگی خود را از دست داده اند، رژیم ایران سرگرم صرف میلیون ها دلار برای مسائلی است که ربطی به منافع ملی ایران ندارد. از خرداد ۱۳۸۸، که جامعه مدنی ایران آماج حملات همه جانبه جمهوری اسلامی قرار گرفته است، ده ها نفر از روزنامه نگاران زن و مرد، به اقدام علیه امنیت ملی کشور بازداشت شده اند. آنها زندانی شده اند، در سلول انفرادی نگاه داشته شده اند و به شدت تحت شکنجه قرار گرفته اند.

یکی از آنها دکتر احمد زیدآبادی است که پس از تحمل شش ماه شکنجه شدید در زندان اوین، اکنون به پنج سال تبعید به یک نقطه دور افتاده در ایران محکوم شده است. سیامک پور زند، روزنامه نگار ۷۸ ساله و کهنه کار دیگر نیز (پس از آنکه در گذشته تحت شکنجه های جسمی و روحی قرار گرفته)، از نظر سلامتی در وضعیت بحرانی قرار دارد و به وی اجازه خروج از کشور برای دیدار همسر و فرزندان داده نمی شود.

بسیاری دیگر مجبور به تودیع وثیقه های سنگین شده اند و بعضی نیز با شرایط نامشخصی روبرو هستند؛ دیگران نیز تحت فشار، تصمیم به خود تبعیدی به کشورهای همسایه و اروپائی گرفته اند. تعداد بسیاری از مجلات و روزنامه ها تعطیل شده اند. با این حال، هنوز سردبیران و روزنامه نگاران، تحت شرایط بسیار طاقت فرسا، نهایت کوشش خود را برای خبررسانی و چاپ و نشر مطالب به عمل می آورند.

ما در آستانه دهم دسامبر، روز جهانی حقوق بشر، خواستار آن هستیم که شما مقامات و مسؤولان جمهوری اسلامی ایران را به پایان دادن به نقض آشکار از حقوق اولیه روزنامه نگاران و مجاز شمردن آزادی مطبوعات در ایران فراخوانید. جمهوری اسلامی ایران امضاً کننده منشور حقوق بشر سازمان ملل است و شعر شاعر بنام ایرانی سعدی، زینت بخش سالن سازمان ملل می باشد که "بنی آدم اعضای یکدیگرند...".

با همه این اوصاف، رژیم در هرفرصتی به ارباب روزنامه نگاران، سردبیران و خانواده های آنها در ایران دست می زند و مانع از دسترسی آنها به حقوق اولیه بشری می شود. به همین دلیل ما از شما تقاضا داریم که خواستار تحت نظارت قرار گرفتن و محترم شمرده شدن آزادی مطبوعات در ایران شوید و آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان فکری و خصوصاً روزنامه نگاران ایرانی را طلب کنید."

اسامی امضا کنندگان این نامه به شرح زیر است:

نوشابه امیری، فریبا امینی، جهانشاه جاوید، هوشنگ اسدی، استیون کینزر، فرشته قاضی، سامان رسول پور، میتر شجاعی، شهرام رفیع زاده، روزبه میرابراهیمی، عبدی کلانتری، شعله شمس شهباز، احمد رفعت، محمد تهوری، فرمند علی پور، پویان فخرایی، حنیف مزروعی، مهدی محسنی، بهرام رفیعی، علی اکرمی، فرزانه بذر پور، مسیح علی نژاد، محمد علی توفیقی، تقی مختاری، مهدی جدی نیا

بیانیه جمعی از فعالان جنبش زنان شیراز به مناسبت روز جهانی حقوق بشر

جمعی از فعالان جنبش زنان در شیراز در آستانه روز جهانی حقوق بشر، بیانیه ای را منتشر کرده اند که متن کامل آن را در زیر می توانید بخوانید:

در آستانه‌ی روز جهانی حقوق بشر هستیم و اگر به تقویم‌ها نگاه کنیم می‌بینیم حتی از همین اشاره‌ی چند کلمه‌ای و تقویمی به این روز هم دریغ شده است. امروز حتی کلمه‌ی «حقوق بشر» غایب است و شاید به زبانی بی‌پروا تر بشود آن را محذوف و ممنوع دانست. امروز، سخن گفتن از حقوق بشر جرم به حساب می‌آید، چرا که نقض آن به قانونی نانوشته تبدیل شده و در چند ماه گذشته همه شاهد بوده‌ایم که این قانون نانوشته با تمام توان به اجرا گذاشته شده است.

در بهاری که گذشت ایرانیان به امید ایجاد تغییری مثبت در وضع موجود و رسیدن به فضا و شرایطی بهتر پا پیش گذاشتند و صادقانه و جاتانه تلاش کردند، اما گروه قلبی نه قدر این صداقت را دانستند و نه تحمل‌اش کردند و پاسخ این ندای دوستانه را با ضرب چکمه دادند. روزی نماند که اخباری از نقض گسترده‌ی حقوق بشر به گوش نرسد و زخم تازه‌ای بر جان شریف ایرانیان آزادی‌خواه وارد نشود. صاحبان قدرت در مسیر تامین منافع و تثبیت موقعیت خود از هیچ خشونت و اهانتی فروگذار نکردند. اما دیگر زمان آن گذشته بود که سیاهی چکمه بشود ابر اندوه و خشکی پاشنه‌های آن، دهان‌ها را ببندد. بی‌صداقتی تحمل نشد و در این اعتراض به دروغ، ایرانیان از جان خود مایه گذاشتند. و البته جنبش زنان ایران هم در این اعتراض به خشونت و دروغ ساکت ننشست و مانند گذشته همراه تمام ایرانیان و هم‌گام با دیگر فعالان حقوق بشر فریاد اعتراض سر داد.

هر چند با آن رفتاری که صاحبان قدرت پیش گرفته بودند جای هیچ تعجیبی نبوده و نیست که تحمل این اعتراض را هم نداشته باشند و تلاش کنند برای بسته‌تر کردن فضا و تنگ‌تر کردن عرصه بر آزادی‌خواهان؛ پس نهنها با چماق که با دروغ‌های بیشتر پیش آمدند و هر تهمتی به زبان‌شان آمد را نثار آزادی‌خواهان کردند. فعالان حقوق بشر را وابسته به بیگانگان خواندند (و طنز زهرآگین ماجرا این‌جاست که انگار به نظر آنان انسان بودن و احترام داشتن چیزیست برای غیر ایرانیان و هر کس که دم از شرافت و آزادی بزند خودفروخته و وابسته به بیگانگان است؛ انگار انسان بودن و شریف بودن با وفاداری به وطن منافات دارد و انگار وطن یعنی هر آنچه برای صاحبان قدرت سودی داشته باشد) دادگاه‌های تلویزیونی بر پا کردند و آزادی‌خواهان را به جرم آزادی‌خواهی پای میز محاکمه کشاندند و در دادخواست‌های خود کینه‌ی کهنه به فعالان حقوق بشر و جنبش زنان را هم مطرح کردند و به طرح تهمت‌ها و تهدیدهای تازه پرداختند.

با تمام این احوال این بازی‌ها برای ما تازگی نداشت. متأسفانه پیش از این هم شاهد نقض حقوق بشر بوده‌ایم. جنبش زنان ایران و فعالان حقوق بشر و آزادی‌خواهان ایرانی پیش از این هم ضرب چماق و تیغ تهمت‌ها و تهدیدهای صاحبان مرتجع قدرت را چشیده بودند. این ماجراها تجربه‌ی تازه‌ای برای ایرانیان آگاه نبود و در نتیجه عقیم هم ماند.

آری بی‌شک درد زخم‌های عمیقی که در این چند ماهه بر جان‌مان وارد آمد، عزیزانی که از دست دادیم و حرمت‌هایی که شکسته شد، بر جان‌مان مانده و خواهد ماند. از تماشای این سببیت نگران شدیم و بر خود لرزیدیم از دیدن سقوط این‌چینی گروهی از انسان‌ها... نگران شدیم، اما ناامید؟ نه!

* امروز ما می‌توانستیم روز جهانی حقوق بشر را به جشن بنشینیم...

اما چنان تلخی‌ها و زخم‌هایی به جان‌مان نشست که لب‌خندی هم برای جشن باقی نگذاشته است. تن و ذهن‌مان مضروب داغ‌ها و و دردهاست، با این حال امیدمان را از دست نداده‌ایم... امیدمان را از دست نداده‌ایم، خواسته‌هایمان مشخص است و خوب می‌دانیم در راه رسیدن به آنچه آرمان ماست، باید از موانع جان‌فرسایی گذر کنیم تا بسیاری حقوق از کفر رفته را باز به دست بیاوریم. در این راه درد و خستگی نمی‌شناسیم و با هیچ رشوه‌ای و به هیچ بهانه‌ای هم از مسیر منحرف نخواهیم شد. رو به سوی روزی داریم که در آن انسان برابر انسان باشد و بی‌شک آن روز را خواهیم دید... حتی اگر نه با چشم‌های خودمان.

جمعی از فعالان جنبش زنان شیراز

بیانیه مهم گروهی از فرماندهان و پرسنل ارتش: اگر از راه تجاوز و تعدی به مردم بازنگردند، با واکنش جان برکفان ارتش مواجه خواهند شد!

گروهی از فرماندهان و پرسنل نیروی هوایی و نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی بیانیه‌ی مهمی انتشار دادند. در این بیانیه آمده است: "در روزگاری که همدوش برادران سپاهی جان خود را فدای این ملت می‌کردیم هرگز گمان نمی‌بردیم که ممکن است روزی گروهی از سپاهی‌ها، بر خلاف خواست بخش اعظم پرسنل صادق و ایثارگر سپاه، قدرت سلاح خود را در مقابل این ملت به کارگیرند." این گروه از ارتشیان نوشته‌اند: "به آن دسته از تحمیل‌شدگان به سپاه که دست تجاوز و تعدی به جان و مال و آبرو و ناموس ملت ایران دراز کرده‌اند و بیش از همه به خون شهدای نیروهای مسلح کشور اعم از سپاهی و ارتشی خیانت کرده‌اند، شدیداً اخطار می‌کنیم که اگر از راه رفته بازنگردند، خود را با واکنش جان برکفان ارتش مواجه خواهند دید." بیانیه را بخوانید:

به نام یزدان پاک

"ارتش پناه ملت"

درسال های دفاع مقدس که دوشادوش برادران سپاه، از این آب و خاک دفاع می کردیم، درواقع مشغول دفاع از شرف و آبرو و حیثیت و جان و مال ملت ایران بودیم. ارزش کشور هم به دلیل ارزش ملت ایران است. سلاح ارتشی و سپاهی باید در راه خدمت به این ملت به کار گرفته شده و جان آنان هم در راه مردم ایران فدا شود. در روزگاری که همدوش برادران سپاهی جان خود را فدای این ملت می کردیم هرگز گمان نمی بردیم که ممکن است روزی گروهی از سپاهی ها، بر خلاف خواست بخش اعظم پرسنل صادق و ایثارگر سپاه، قدرت سلاح خود را در مقابل این ملت به کارگیرند.

ارتش خود را پناه ملت می داند و هیچ گاه به خواست سیاستمداران برای سرکوب مردم تن در نداده است. به عهد خود برای عدم دخالت در سیاست وفادار است اما نمی تواند در مقابل ظلم و تجاوز به هم و وطن خود نیز ساکت بنشیند. به همین دلیل به آن دسته از تحمیل شدگان به سپاه که دست تجاوز و تعدی به جان و مال و آبرو و ناموس ملت ایران دراز کرده اند و بیش از همه به خون شهدای نیروهای مسلح کشور اعم از سپاهی و ارتشی خیانت کرده اند، شدیداً اخطار می کنیم که اگر از راه رفته بازنگردند، خود را با واکنش جان برکفان ارتش مواجه خواهند دید. ارتش پناه ملت است و از ملت آرام و صلح دوست ایران در مقابل هر متجاوزی تا آخرین قطره خون خود دفاع خواهد کرد.

گروهی از خلبانان و پرسنل هواییمایی نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران (هوانیروز)

جمعی از فرماندهان و پرسنل گروه سی و سه توپخانه اصفهان

گروهی از خلبانان و همافران نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران (نهاجا)

دانشگاه شهید ستاری نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران (نهاجا)

جمعی از پرسنل ستاد فرماندهی نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران (نهاجا)

جمعی از پرسنل مرکز آموزش پشتیبانی نزا جا

جمعی از اساتید و مسئولین دانشگاه افسری امام علی (ع)

جمعی از پرسنل و مسئولین ستاد فرماندهی کل ارتش

موضع بسیار سخت اتحادیه اروپا در برابر ایران

حضور رهبران کشورهای عضو اتحادیه اروپا، روز پنجشنبه در نشست در "بروکسل"

اتحادیه اروپا پشتیبانی خود را از هر گونه اقدام احتمالی شورای امنیت سازمان ملل متحد بر علیه جمهوری اسلامی ایران اعلام داشت.

امروز، جمعه سران 27 کشور عضو اتحادیه اروپا، پیش نویس قطعنامه ای را به رأی خواهند گذاشت. بر اساس این پیش نویس، اتحادیه اروپا پشتیبانی خود را از هر گونه اقدام احتمالی شورای امنیت سازمان ملل متحد بر علیه جمهوری اسلامی ایران اعلام خواهد داشت.

نمایندگان قدرتهای غربی در شورای امنیت سازمان ملل متحد آمریکا، بریتانیا و فرانسه دیروز، پنجشنبه به جمهوری اسلامی ایران هشدار دادند که در صورت عدم رعایت تعهدات بین المللی، مجازاتهای تازه ای بر علیه وی اعمال خواهد شد.

در همین حال "یوکیو تاکاشو Yukiyo Takasu" سفیر ژاپن در سازمان ملل متحد، تهران را متهم به نقض آشکار و مکرر قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد نمود. وی به قطعنامه های شماره ۱۷۳۷، ۱۷۴۷ و ۱۸۰۳ شورای امنیت اشاره نموده و اظهار داشت که علیرغم خواست جامعه جهانی، جمهوری اسلامی ایران کماکان غنی سازی اورانیوم را ادامه داده است.

از سوی دیگر، "رابرت گیتس" وزیر دفاع آمریکا امروز، جمعه در شهر کرکوک عراق اظهار داشت که در صورت عدم همکاری جمهوری اسلامی، بزودی مجازاتهای بیشتر و مهمتری بر علیه وی اعمال خواهد شد.

هیلاری کلینتون به ونزولا و بولیوی هشدار داد که روابط با ایران را تقویت نکنند

هیلاری کلینتون، وزیر خارجه آمریکا به دولت های ونزولا و بولیوی هشدار داد که درباره تقویت روابط نزدیک با جمهوری اسلامی ایران «تجدید نظر» کنند.

به گفته وزیر خارجه آمریکا، ایران، حامی اصلی تروریسم در سراسر جهان است.

خانم کلینتون، با انتقاد از تقویت رابطه کشورهای آمریکای لاتین و حکومت ایران گفت چنین اقدامی، تبعاتی در پی خواهد داشت.

دولت باراک اوباما در یک سال اخیر برای حل بن بست فعالیت های اتمی ایران، با مقام های جمهوری اسلامی وارد گفت و گوی مستقیم شده است.

اما رییس جمهوری آمریکا برای ثمربخش بودن این مذاکرات تا پایان سال جاری میلادی به ایران فرصت داده و تهدید کرده که در صورت بی نتیجه ماندن مذاکرات، دور تازه ای از تحریم های شورای امنیت در انتظار تهران خواهد بود.

